

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Rosa In Hieme

Mertz, Martin

Antverpiæ, 1627

Admodum R[everen]do in Christo Patri ac Domino D. Ioachimo, Celebris
SS. Mariæ ac Verenæ Cœnobij Rothensis, Ordinis Præmonstratensis,
Præsvli Amplissimo ac Dignissimo, Patri suo summa obseruantia ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42750

Admodum R^{do} in CHRISTO
 Patri ac Domino
 D. IOACHIMO,
 Celebris SS. MARIAE ac VERENAE
 Cœnobij Rothensis, Ordinis
 Præmonstratensis,
 P R Æ S V L I
 Amplissimo ac Dignissimo,
 Patri suo summa obseruantia colendo.

A M videmus, Praesul am-
 plissime, rebus præclarè ge-
 stis, maximè eorum qui vel
 sanguine vel alio quouis vin-
 culo nobis iuncti cognoscuntur, inesse vim
 ac vires, vt ob oculos posita maximum ad
 animos commouendos incitandosque pon-
 dus ac momentum habeant, & æmulos
 quosdam sub intuentium aut contemplan-
 tium pectore (nisi planè omnino seruile &
 abiectum

abiectum sit) stimulos excitare soleant, ac quosuis vel paulò generosiori animo ornatos facile ad similia studia non tantùm incitare, sed etiam quasi impellere valeant. Quod cùm ita se habeat, sæpenumerò mecum ipse tacitus fui miratus, præclara nostrorum facta, vitas inculpatas, imò sanctas, nostræ etiam ætatis, ita negligi, ita alta obliuione sepulta iacere; quæ in lucem prolata eximium Monasterijs decus, ac insigne posteris paritura essent emolumentum. Id quod in admirabili nostri immortalis memorie WILHELMI Vita accidere multò ægrius ac grauiùs tuli; adeò vt, nisi perpetuis quibus omnes nostri distinentur laboribus rem adscribendam nossem, nimio opere ijs non succensere non possem. Verùm quod alij hætenus præstare vel intermiserunt, vel non potuerunt, ego aggrediendum mihi censui: quod cùm nunc effectum datum sit, Vitæ eius post longa temporum desideriorumque interualla leui ac rudi penicillo adumbratæ patronum aliquem ac fautorem seligendum iudico:

quem

quem dum vndique circumspiciens & omnes perlustrans querere & cooptare instituo, nullum qui potiores sibi partes vendicet, inuenio, quàm te Præsul dignissime. Tibi enim & me & mea omnia debere me nisi medullitus agnoscam & fatear, non solum summè ingratus, sed planè impius meritò censerì potuerim: quare hunc ipsum exiguum quem suscepi, & ad finem nunc perduxi, laborem iam antea tuum, tibi dicandum existimaui. Accedit, quòd ei, quem hìc depingo, cum lecto fatali morbo conflèctatus decumberet, inseruire, & eius singulari amore ac fauore præ ceteris numquam non gaudere tibi licuit, quem contrà tenera semper dilectione & veneratione prosequi, ac laudes eius aliis decantare persæpè es solitus; vt meritò non dispiciam cui maiori iure hoc qualecumque opus debeatur, quàm tibi, tanto eius amatori & fautori: præterquam quòd id temporis, quo hæc elaboro, huius nostri Cænobij (cuius WILHELMII quondam membrum fuerat) clauum grauem ac difficilem,

innu-

innumerisque difficultatibus, oneribus, pe-
 riculis implicatum & obseptum modera-
 ris; & id quidem tanta cum laude, tanta
 cum felicitate, vt, si Deus ille supremus
 rerum Arbiter, in cuius manu Regum ac
 Prælatorum vita posita est, in multos an-
 nos sospitem & incolumem (quod vnum
 omnibus animi votis ardentibusque suspi-
 riis comprecamur) te nobis seruauerit, cer-
 ta spe nitamur, non solum temporalium
 Monasterij bonorum miserè iactatam fa-
 ciem in integrum restituendam, sed et ve-
 ram NORBERTINAE disciplinae nor-
 mam, ac antiquum illud Religionis decus,
 recens à te fundata, irrigata et aucta, ita
 stabilienda, vt meritò eternum illa deinceps
 duratura conijcere possimus. Accipe
 igitur, Admodum Reuerende Antistes,
 placido vultu non tam meum quàm tuum,
 quem tutelæ tuæ confecro laborem, pignus
 illius mei erga te animi, qui debet esse alum-
 ni erga Mecænatem, Subditi erga Supe-
 riorem, Religiosi erga Abbatem, filij erga
 Patrem, Patrem dico suos materna pietate,
 B cura,

cura, visceribus complectentem, ac velut
 teneros filios tenerè fouentem; accipe, in-
 quam, & me cum meis teneris à te mihi
 commissis filiolis inter reliquos, vt soles,
 fouere perge. Vale, ac Deo, Ecclesia, Ordi-
 ni, Cœnobio, Tibi, diu incolumis ac super-
 stes feliciter viue. Ex tuo, quod instituisti,
 Tyronum ac Nouitiorum Museo, ipso Di-
 uæ Agneti sacro die, anno à partu Virgi-
 nis M. D C. X V I.

Admodum R^{dx} P. T.

obsequentissimus filius

F. Martinus Mertz Nouitiorum
 Magister.

Ad-